

عنوان مقاله:

واکنش ژنوتیپ های آفتابگردان به نژادهای زنگ Puccinia helianthi در ایران

محل انتشار:

فصلنامه حفاظت گیاهان، دوره 32، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیامک رحمانپور - استادیار پژوهش، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی کرج ایران

علیرضا نبی پور - استادیار پژوهش، موسسه تحقیقات برنج کشور سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی معاونت مازندران آمل ایران

ابوالقاسم خدابنده - مربی پژوهش موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی کرج ایران

خلاصه مقاله:

بیماری زنگ آفتابگردان یکی از مهم ترین عوامل تهدید کننده این گیاه در نواحی مهم کشت در ایران بوده و منابع مقاومت با آن در ژرم پلاسما میزبان دست یافتنی می باشد. طی سال 1389 نمونه های برگ آفتابگردان آلوده به بیماری زنگ از استان های گلستان و آذربایجان غربی جمع آوری شده و در مجموع هشت جدایه از این مناطق برای شناسایی نژادهای فیزیولوژیک روی رقم حساس رکورد مایه زنی گردیدند. سپس با روش تک پوستول کردن، عمل خالص سازی صورت گرفت. جدایه های قارچ پس از تولید انبوه در اتاقک های مجزای گلخانه بر روی سری نه تایی ارقام افتراقی آفتابگردان مایه زنی گردیدند. نتایج به دست آمده حاکی از تفاوت فیزیولوژیک جدایه های این دو منطقه و وجود دو نژاد مستقل می باشند. با توجه به تشابهات بیماری زایی روی لاین های افتراقی مشترک، نژادهای شماره 302 و 300 به ترتیب برای مناطق گلیداغ (گلستان) و خوی در استان آذربایجان غربی معرفی می شوند. بررسی های مقاومت ژرم پلاسما آفتابگردان به بیماری زنگ نیز در شرایط کنترل شده گلخانه صورت پذیرفت. این آزمایش ها با کاربرد روش مایه زنی گردپاشی با پودر تالک و استفاده از نژادهای شناسایی شده به اجرا در آمدند. نتایج حاصل نشان داد که هیبرید قاسم و لاین نگهدارنده باروری آن به نژاد 302 و هیبرید برزگر و لاین مربوطه آن به هر دو نژاد زنگ مقاوم هستند. از میان شش عدد تک بوته های مقاوم رقم گابور تنها ژنوتیپ G-445 در مقابل هر دو نژاد بیمارگر مقاومت داشت.

کلمات کلیدی:

جدایه، ژنوتیپ، لاین های افتراقی، مقاومت، نژادهای فیزیولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/993448>

